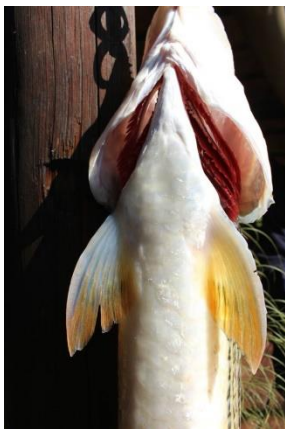

N. Câu Cá ở Namibia và Brazil

Như Nguyệtnn

N. đã được đi câu cá ở Namibia, Nam Phi; câu tiger fish, ngầu ghê chưa? Mọi người ai cũng câu được, trừ N (hihi... dở thiệt!). Phương An, con gái N, cũng câu được mấy con. Có người câu được 3, 4 con; bỏ mồi xuống sông là câu được ngay, có nhiều cá dưới sông lắm, có vẻ câu được rất dễ dàng! Ấy thế mà N lại câu không được, cá động đậy, ăn mồi rồi đi mất, hông có chịu để cho N ..zót nó, hihi. Mà N cũng không muốn cho nó bị cắn câu đâu vì thấy cá bị móc lưỡi câu vào họng chắc là đau đớn lắm, thật là tội nghiệp! N nói thật mà, đi theo chơi cho biết thôi chứ chả có ý định serious câu cho bằng được đâu ạ. Thật tình là như thế. Câu xong, mọi người đồng ý thả nó chứ không mang về, chỉ mang về 1 con thôi. Chiều hôm trước, họ mang về, nấu lên cho mọi người ăn thử. Họ bỏ vào giấy bạc, bỏ gia vị, tiêu muối rồi nướng lên. N cũng ăn thử 1 chút xíu cho biết, loại cá này có rất nhiều xương, thịt ngọt, hơi khô (không có nhiều mỡ màng như cat fish) và không tanh, N chỉ sợ ăn cá lạ, sẽ bị dị ứng, may phước, sau khi ăn xong lại không sao cả.

Mang cá đỏ tươi và vây cá màu vàng

Ngày hôm sau, Phương An câu được 3 con, họ mang về 1 con cá do Phương An câu được (ngày hôm sau, N đã không đi). N nhìn ngắm nó 1 hồi rồi tò mò sờ vào vây cá, vào thân cá 1 chút cho biết, chỉ có 1 tí xíu thôi, touch nhẹ thôi chứ N đâu có sờ soạc, sờ mó kỹ càng (hi hi...), có mê man gì đâu cho cam. Trời ơi, đâu có ngờ đâu các bạn ơi! N đã bị dị ứng nặng nề!!! Tưởng phải vào nhà thương rồi đó chứ! Cả người N đỏ bầm lên và mắt ngứa đỏ, sưng húp, mũi nghẹt cứng, bàn tay đụng vào cá bị sưng vù! Chóng mặt, xây xẩm mặt mày, đi loạng choạng không vững nữa... May trong nhóm có 1 bà làm y tá, bà có mang theo thuốc, loại thuốc đặc biệt, bà bắt N uống ngay 3 viên và nằm nghỉ ngơi. N nằm mà thấy chung quanh mình quay vòng vòng, chóng mặt và đầu nhức khủng khiếp!! N nằm ngủ thiếp đi, cũng phải khoảng 5,6 tiếng sau mới đỡ, N phải uống thêm mấy viên thuốc nữa, ngày hôm sau mới hết đó. Hú

hồn!

Tiger fish Phương An câu được

Răng của nó nhọn hoắc à

***

Năm ngoái, con gái và N đi Brazil (Ba Tây) chơi, cũng lại được dịp đi câu cá piranhas. Piranha là 1 loại cá tuy nhỏ (chỉ to hơn 1 bàn tay thôi à) nhưng nổi tiếng dữ dằn, răng nó nhọn và hàm (jaw) rất mạnh. Loại cá này sống thành từng đàn, là 1 trong những loài cá cá có "strong bite" nhất. Mặc dù có nhiều lời đồn đãi, con người hoặc trâu bò lỡ rơi xuống sông thì sẽ còn lại 1 bộ xương trong giây lát, N mới đọc tài liệu thì họ nói chuyện đó thật rất hiếm xảy ra...

Various stories exist about piranhas, such as how they can dilacerate a human body or cattle in seconds. These legends refer specifically to the red-bellied piranha. A common falsehood is that they can be attracted by blood and are exclusively

carnivores. A Brazilian legend called "piranha cattle" states that they sweep the rivers at high speed and attack the first of the cattle entering the water, allowing the rest of the group to traverse the river.[25] These legends were dismissed through research by Hélder Queiroz and Anne Magurran and published in Biology Letters. Nevertheless, a study in Suriname found that piranhas may occasionally attack humans, particularly when water levels are low.

Cũng thế, Phương An và tất cả mọi người, người nào cũng câu được 4,5 con, mặc dù piranha rất khôn, nó cũng biết cắn nửa mồi thôi hoặc chỉ ăn tĩa mồi chứ không đớp nguyên cả mồi để bị mắc câu. N xem câu được, hihi... chỉ xem xém câu được thôi à, thấy cần câu động đậy thật mạnh, biết rõ ràng là cá đang ăn mồi, N kéo mạnh lên thì chả thấy cá đâu cả mà mồi thì mất. Lâu thật lâu sau, N mới câu được 1 con, cũng để cho biết mùi câu cá mí người ta đó mà, hí hí.. Kỳ này, bố bảo, N cũng chả dám ...sờ soạng bậy bạ, ahahah.. Tối nào, họ cũng nấu soup piranhas cho ăn, cách họ nấu khá mặn, vắt chanh vào ăn cũng khá ngon, lành mạnh!

Cảnh Pantanal ở Brazil thật đẹp! Mỗi sáng sớm và chiều hoàng hôn... ôi chao ơi... mây rực rỡ, đẹp tuyệt vời! Không khí ở Pantanal, Brazil thật trong lành! Buổi tối cả nhóm được chèo ghe đi chơi trên sông, khi ông tour guide tắt đèn pha đi cho mọi người nhìn lên bầu trời, chao ơi, không thể nào tả nổi... mọi người đều ồ lên, không ngăn được! Đẹp ơi là đẹp, cả vạn vạn vì sao lấp lánh, đẹp đến ngẩn cả người! Những vì sao sáng rực như những viên kim cương, thậm chí kim cương mà trong đời N chưa từng được thấy. Tiếng côn trùng, tiếng ếch nhái đồng ca... có ở đó mới thấy được, cảm nhận được khi mình gần gũi với thiên nhiên, ngồi ngay giữa dòng sông, ngược mắt nhìn lên trời cao, ngắm được 1 bầu trời như thế... tự thấy mình quên đi tất cả, quên đi ngay chính bản thân mình, lúc đó đúng là.. vô ngã, vô ưu.., hihi.. Sau đó, hoàn hồn lại, hí hí... N mới cảm thấy được rằng mình may mắn và hạnh phúc đến dường nào!

Đi chơi về khoảng mấy tháng sau thì N nghe nói có 1 loại virus (do muỗi chích) làm cho baby bị teo óc lại, N nghe mà sợ giùm con gái. Vì Pantanal là 1 vùng xem như ẩm ướt nhất trên thế giới nên muỗi, côn trùng rất là nhiều. Hai mẹ con N chuẩn bị kỹ càng, đã mua 1 cái máy nhỏ chống muỗi mang theo, máy làm muỗi rút xuống đáy. N ngồi đọc sách hoặc xem Ipad, có những con muỗi bé tí xíu, nhìn vào không khí không thể thấy, loại muỗi bé cỡ con (hay là muỗi baby?) này rơi đầy trên giấy, trên screen của Ipad, tuy nó bé nhưng lở mà bị nó cắn thì cũng thành những đốm đỏ sưng tều cả lên, ngứa ngáy không thể tưởng!

Hihi... nghe N kể như thế, ai mớ dám đi những vùng như thế nhỉ, hí hí... bù lại thì vẫn đáng đồng tiền bát gạo, các bạn ạ... được thấy nhiều con vật lạ, và cảnh thì đẹp rất đẹp, đẹp mê hồn!

Phương An câu được con đầu tiên

Con thứ nhì...

Răng của nó nhọn ghê chưa, hàm rất mạnh! Thử đưa ngón tay zô miệng nó đi, hihi... nó tấp cho 1 cái là biết ngay đó ạ, hihi...